

L
apr

1960

GRUODIS

Nr. 10

eglutė

eglutė

vaikų laikraštėlis

TURINYS

	psl.
Gimė Kristus — Jonas Minelga	3
Žvakutė — N. Bangelė	4
Katinas pasakoja — Danutė Lipčiūtė ..	8
Kalėdos — Vytė Nemunėlis	10
Ar pilyje buvo skylė? — Linvydas Inga	11
Lietuviškos Kalėdos — M. Ramunienė	14
Šv. Pranciškaus prakartėlė	16
Antanukas keliauja	20
Sodelyje — El. Buračaitė	21
Ar žinai	22
Linksmiau	22
Truputį pagalvok	23
Algis ir Alytė	24
Eglučių galvosūkis	25
Pas skaitytojus	26
Idomus pasikalbėjimas —	
Bal. Brazdžionis	27
1960 m. "Eglutės" turinys	29
Galvosūkių atsakymai	31
Šventės ir vardinės — St. Yla ir	
A. Salys	32

GRUODIS

1960

LEIDŽIA

Lietuvių Kultūros Institutas

REDAGUOJA IR ADMINIS-
TRUOJA Nekaitai Pradėtosios
Marijos Seserys

Prenumerata metams — \$4.00,
atskiras numeris 40 centų. Pini-
gus, užsakymus, adresų pakeiti-
mus ir raštus prašome siųsti ir
visais redakcijos ir administra-
cijos reikalais kreiptis:

"EGLUTĖ",

Immaculate Conception Convent,
R. F. D. 2,
Putnam, Connecticut.

ILIUSTRACIJOS

Aldona Simutytė — psl. 1, 3, 32.
R. Durickaitė — psl. 4, 7.
P. Osmolskis — psl. 8, 9.
"Laišk. liet." klišė — psl. 10.
R. Ramanauskaitė — psl. 12, 13,
28.
"Žvaigždės" klišė — psl. 15.
M. Eidukevičiūtė — psl. 16, 17.
B. Gerdvilienė — psl. 21.
Sesuo M. Veronika — psl. 24.

EGLUTĖ — THE LITTLE FIR.
Magazine for children. Publish-
ed monthly except July and
August, by the Lithuanian Cul-
tural Institute. Office of Pub-
lication, Immaculate Conception
Convent, R. F. D. 2, Putnam,
Connecticut. Subscription \$4.00
yearly. Single copy 40¢. Entered
as second class matter March
27, 1952, Putnam, Connecticut,
under the act of March 3, 1879.

Immaculata Press,
Putnam, Connecticut.

GIMĖ KRISTUS

Jonas Minelga

Gimė Kristus, — aš mačiau,
Piemenėliai ėjo.
Naktį žvaigždė daug skaisčiau
Švietė ir žėrėjo.

Varpui gaudžiant, angelai
Giesmę Jam giedojo.
Baltos pievos ir šilai
Patalėlių klojo.

Trys karaliai iš rytų
Aukso žvaigždę seka ...
Tau prie Nemuno krantų
Ji parodys taką!

*"Eglutė" sveikina mielus savo skaitytojus, bendradarbius
ir rėmėjus su Šventomis Kalėdomis ir linki laimingų
Naujų Metų.*

ŽVAKUTĖ

N. Bangelė

(Iš "Saulutės", 1947 m. nr. 12)

Kartą, Kūčių vakarą, vienas piemenėlis grįžo iš ūkininko pas tėvus. Kelias buvo tolimas ir dar per girią.

Nors vasarą tuo keliu ne kartą buvo ėjęs lankyti savo tėvų, bet žiemą viskas atrodo kitaip: visa žemė storai sniegu apklota, nei samanų, nei uogienojų nematyti; eglės ir pušys, storai apsnigtos, atrodo daug platesnės ir storesnės. Mėnulio šviesoje miškas atrodė visai svetimas, nematytas. Apsnigti medžių liemenys kartais labai baugiai atrodė, kad vaikas net krūpčiojo ir stoviniavo apsidairydamas. Ir miške buvo taip tylu, kad jis girdėjo, kaip tvaksėjo jo širdis.

Nors buvo vienas takas nuo vieno pagirio ligi kito, kuriuo jis turėjo eiti, bet vaikui ta kelionė taip pasirodė ilga, kad jis pradėjo abejoti, ar tik nebus paklydęs ir nebus nuėjęs visai kitur, išilgai girios. Vėl apsistojo ir vėl ėmė galvoti, ar nebūtų geriau grįžti atgal. Bet netoliese išgirdo kažin kieno žingsnius per sniegą atšlepiant. Vaikui ir kvapą užėmė.

Štai iš po plačių, sunkiai sniegu nuklotų eglės šakų pamatė priešais išeinančią moteriškę. Ji buvo sena, sulinkus, ėjo lazda pasiramščiuodama, o antroj rankoj nešė eglės šakelę su žvakute.

Piemenėlis pirmas ją pasveikino ir pasitraukė iš tako. Senelė sustojo, pasižiūrėjo į vaiką ir paklausė:

— Kur tu tokį vėlų vakarą vaikščioji vienas po girią?

— Einu namo, močiute. Tik nežinau, gal jau būsiu paklydęs, kad taip ilgai iš girios neišeinu, — guodės vaikas.

— Tokiais vakarais nereik vaikščiot, jei nenori paklyst ar dar ko blogesnio susilaukt. Kūčių vakarą po saulutės geriau namų slenksčio neperžengti. Mažas esi, ne be reikalo susivėlinai — tai tiek to, bet piktiems žmonėms visko gali atsitikti. Tu, matau, esi geras ir mandagus vaikas, tai aš tau padėsiu. Pirmiausia pasakysiu, kad tu jau toli nuo savo tako nuklydęs. Bet nesirūpink per daug. Štai duosiu tau eglės šakelę su žvakute. Ta žvakelė tave išves į tikrą taką ir į tavo kaimo palaukę. Dabar eik tuo pačiu taku gerą galą atgal. Ten rasi tris takus. Pasuk tuo takeliu, kur kairėje. Kai į tą takelį įstosi, ant šakelės užsidegs žvakutė ir ves tave teisingu taku. Daug takų praeisi, bet eik tik tuo, kuriuo pasukęs neges žvakutė. Jei žvakutė užges, tai — ženklas, kad negeru taku pasukai.

Padavė senelė eglės šakutę su žvakele ir dar pasakė:

— Eik ir neatsisuk atgal. Jei atsisuksi, žvakelė užges, ir nerasi tikro kelio. Tos šakelės su žvakele nepamesk ir niekam pakeliui neatiduok. Nepaleisk iš rankos, kol nepareisi į savo namus.

Tai pasakius, senelė nuėjo sau takeliu tolyn ir dingo po eglių šakomis.

Vaikas stipriai suspaudė savo rankutėje šakelę ir grįžo atgal nurodytu taku. Paėjęs gerą galą, rado tuos tris takus. Pasuko į kairę, ir bematant užsidegė žvakutė. Kai tik žvakutė užsidegė, ir piemenėlis smagus pradėjo eiti tolyn, išgirdo, kad paskui jį kažin kas ateina. Jau buvo beatsisukęs pažiūrėti, bet atsiminė senelės žodžius ir susilaikė. Paskui einantysis visai priartėjo ir ėmė piemenėlį kalbinti, viliot žvakutę mainyti į visokius žaisliukus ir saldumynus sakydamas:

— Še, tik tu pažiūrėk, kokie gražūs arkliukai, ratukai, kiškiukai, lokiukai! Štai traukinėlis su visais vagonais! O automobilis su šoferiu!.

Vartė, kilnojo, barškino visus tuos žaisliukus ir vis viliojo, prašė atsisukti pažiūrėti į tas visas grožybes.

Piemenėlis neklausė. Dar labiau spaudė savo rankoje šakelę ir ėjo, skubino. Paskui einantysis taip pat neatsiliko, ko tik ant kulnų nemynė.

— Na, tai į saldumynus mainykiva. Pasižiūrėk, kokie skanūs, gražūs. O apelsinai — kaip kamuoliai, ir sultingi! O šokoladas — su slyvom, su riešutais, su razinkom!

Piemenėlis nuo tų vilionių svaigte svaigo, net kojėlės linko. O toliau jis galvojo: "Jei jis paskui mane seks ligi mano palaukės, tai aš galėsiu išmainyt žvakelę. Į palaukę išėjęs, jau ir be žvakelės rasiu namus".

Kai tik piemenėlis taip pamanė, paskui einantysis vaikas ir sako:

— Paikutis tu, ir gana! Ką tu veiksi su ta žvakele? Imk viską, ką turiu: ir žaisliukus, ir saldumynus. Juk štai jau palaukė, jau ir be žvakės rasi namus.

Piemenėlis pasižiūrėjo — tikrai už keliolikos žingsnių palaukė ir, rodės, pažįstama vieta. Paskui einantysis pamaišė ranka savo krepšį — subarškėjo suskambėjo žaisliukai, sučežėjo saldumynų popieriai. Pakvipo šokoladu ir apelsiniais. Neišsilaikė piemenėlis ir sušuko:

— Tai jau mainykiva!

Ir sukos į paskui einantįjį. Bet tą akimirką žvakelė blest, užgeso, ir jokio vaiko atsisukęs nerado, tik kažin kas lyg susijuokė toliau už eglių. Piemenėlis nusigando ir apsidairęs nematė nei tako, nei palaukės. Visur buvo balta, lygu — nė pėdos. Danguje blykčiojo žvaigždės, o mėnulis buvo pasislėpęs už medžių viršūnių.

— Ką dabar darysiu, kur eisiu? — susigraudino vaikas ir ėmė verkti.

Tuo tarpu iš kažin kur atsirado du kiškučiai. Vienas iš juodviejų pasiliko atokiau, o kitas atkuisnojo arčiau prie piemenėlio ir tarė:

— Neverk, vaikuti. Pamačiau tave bėdoje ir atbėgau. Noriu atsidėkoti tau, už ką vasarą, ganydamas bandą pagiriję, apgynei mano šeimą nuo pikto šuns. Kad ne tu, visus mano vaikelius būtų šuo sudraskęs. Dabar aš noriu tau padėti. Sėsk štai po egle ir pasilsėk, o aš bėgsiu pas senelę žynę paprašyti, kad ji tavo žiburėlį vėl padegtu. Aš jai pasakysiu, koks tu geras vaikas, ir ji tavęs pasigailės.

Kiškis nudūmė į mišką. Vaikas atsisėdo ant kelmo, o kad nuvargęs buvo, nė pats nežinojo, tik pažadino jį sugrįžęs kiškelis sakymas:

— Žvakelė dega! Kelkis ir eik namo. O štai žynė dar tau šio to ir šventėms įdavė.

Tai sakydama, kiškienė kažin ką įdėjo vaikui į ryšelį, kuriame jis nešėsi šeimininkės duotus Kūčioms žirnius.

Vaikas pramerkė akis ir pamatė, kad žvakelė vėl dega, kaip degus. Atsistojo, pasiėmė ryšelį ir, padėkojęs kiškučiams, nusiskubino žvakelės nušviestu takeliu.

Neilgai trukus, išėjo iš girios. Čia jau buvo viskas pažįstama, savo tėviškės kaimo pagirys. Iš čia jau buvo matyt bespinksas mažutis savų namų žiburėlis, kurio piemenėlis nė už jokias gėrybes niekam nebūtų atidavęs...

Parėjęs namo, rado savo tėvelius belaukiančius, susirūpinusius. Nustebo juodu, kai vaikas įėjo į pirkelę su degančia žvakele ant eglės šakutės. Vaikas pasisveikino su tėvais, padavė motinai ryšelį ir nusi-pasakojo, kas jam buvo atsitikę.

Kai pabaigė pasakoti, motina atrišo ryšelį. Ir visi nustebo: jis buvo pilnas labai gražių ir skanių pyragaičių. Motina ėmė dėti jų ant stalo, bet pyragaičių ryšelyje nemažėjo. Jie valgė, kiek norėjo, ir jų vis buvo...

O tą eglės šakutę su žvakele pritaisė kampe prie sienos. Ji degė per visas Kalėdas.

Paskutinę Kalėdų dieną vakare pasibaigė piemenėlio ryšelyje pyragaičiai, sudegė kampe žvakutė, nutrūko ir pasaka.

KATINAS PASAKOJA

Danutė Lipčiūtė

(tęsinys)

— Aš stebiuosi jūsų proto atbukimu. Juk aš pasakiau: jas apgyvendino garaže.

— Tai kas? Garažas juk puiki vieta katėms! Ypač, jei jis nėra naujas! Jei iš jo gali išlįsti kada nori ir grįžti niekieno nepastebėtas! — pareiškė “rimtesnės” katės.

— Tai puiki vieta tykojimui prie šiukšlių dėžių bešminėjančių žiurkių ar jauniklių triušukų, — pridūrė igudusios medžiotojos.

— Ak jūs kaimietės! Garažas netiko lepūnėms! Viena gavo tuoj plaučių uždegimą nuo skersvėjo ir dar dėl to, kad teta nepaklojo nieko šiltesnio ant akmeninių grindų. Kita ėmė kosėti ir čiaudėti, kas buvo joms visoms labai negirdėta ir nuostabu. Teta, atėjus su pieno dubenėliu, rado jas baugščias, pašiurpusiais kailiais ir ligotas. Ji iš viso nemėgo gyvulių, o ypač paliegusių. Ji nutarė atiduoti jas gyvulių globos draugijai.

Kai atvažiavęs žmogus ėmė rankioti iš kampų peralkusias ir visai nepanašias į puošnias damas kates, toji, apie kurią aš jums pasakoju, nėrė pro duris ir leidosi, kiek kojos benešė, per gatvę į priešais buvusį darželį, kur saulėje išsitiesęs snaudė šuo. Jis, žinoma, pasipiktino įsibrovėlės elgesiu ir puolė ją urgzdamas. Kadangi toji pasimetė iš išgąščio ir lyg prismeigta sustojo šalia jo, griebė jos pasi-

pūtusi šoną savo iššieptais dantimis. Bet tai buvo tik juokais, mat, šuo buvo pripratintas žaisti su jų namų kate. Bet nelaimingoji vos negavo širdies smūgio. Reikia pasakyti, šuo buvo tikrai sumišęs, jis jautėsi kiek nesmagiai.

Tuo pasinaudodama katė nėrė per tvorą, lyg akis išdegusi, bėgo kol atsimušė į kokios tai pašiūrės sieną ir pargriuvo apsvaigusi.

Ir reikėjo gi atsitikti, kad ji buvo atsidūrusi pas žmones, kurie laikė vištų.

Jau Lepūnei buvo praėjęs didysis blogumas. Patikrino šlaunį. Ji buvo tik truputį įdrėksta. Ji net pradėjo galvoti, ką čia užkandus! Jos burna buvo išdžiūvusi. Kojas gėlė. Ji jautė kiekvieną plauką lyg adatą. Kaip tik tada iš gūžtos pakilo klegėdama ir kudakuodama višta ir nutūpė visai šalia paslikai begulinčios katės. Iš karto ji dar sulėgė keletą grūdų, paskui pakreipė galvą ir pasipiktinusi paklausė:

— O iš kur Tu čia mano namuose?

Katė nejuokais išsigando.

Prie jos artėjo baisus snapas ir grobuoniškai įpykusios akys. Ji nespėjo pasišiaušti, kaip įprasta padorioms katėms besiginant nuo priešo, kai višta ėmė kapoti jos suglamžytą puošnų kailį. Vargšė stengėsi surasti spragą tvoroj ir pasprukti, bet nelaimei tvora buvo nauja. Pagaliau ji pribėgo vartelius, per kuriuos buvo prieš gerą valandą įpuolus ir nėrė į gatvėje žaidžiančių vaikų būrį. Tai buvo padykę gatvės vaikai, be gailesčio ir užuojautos.

KALĖDOS

Vytė Nemunėlis

"Šventas, šventas, šventas"

Gieda angelėliai
Dievui Visagaliui
Jėzui Kūdikėliui.

O su angelėliais
Aš taip pat giedosiu —
Dievui Visagaliui,
Jėzui garbę duosiu.

— Kokia pasišiaušusi katė, — šaukė padaužos. Jai tikrai reiktų sušuokuoti kailis! Ir ėmė ją vaikyti.

— Pririškim jai balioną prie uodegos, — pasiūlė vienas iš būrio.

Bet vienam iš jų pagailo vargšo gyvūnėlio. Tai buvo mūsų kaimyno mažoji Birutėlė. Ji čiupo išvargusią katę, vikriai išsinėrė iš vaikų ir parsinešė ją į namų rūšį. Mergaitė žaidė ligoninę. Ji buvo daktaras ir gailestingoji sesuo. Apiplovė nubrėžtas vietas, apibarstė žaizdą gydomaisiais milteliais, šepetiu sušukavo pašiūrusį kailį. Net kaspiną užrišo. Kai ant rytojaus sutikau Lepūnę kieme, ji gulėjo saulėtame kampelyje švariai ir šiltai išklotoj pintinėj. Birutė žaidė su lėlėmis ir mes turėjom progos susipažinti ir išsikalbėti.

— Ją reikia išmokyti darbo!

— Ji turi pati susijieškoti maistą!

— Ją reikia supažindinti su paprastos katės natūraliu ir veikliu gyvenimu!

Taip karščiavosi katės.

— Bet pirmiausia leiskim jai apsiprasti, — tarė ramiai Katinas ir pamatęs šeimininkę, einančią su dubinėliu pieno, nusekė paskui ją.

AR PILYJE BUVO SKYLĖ?

Linvydas Inga

Gintas, pasiprašęs valandėlei pažaisti su vaikais, grįžo namo apdraskyta nosim.

— Žiūrėk, tete, koks Gintė, — pirmoji pastebėjo Gilė. — Kaip mūsų Pėdas.

Pėdas — tai mūsų katinas tinginys. Murkso jis visą dieną nieko neveikdamas, o kai pradingsta, tai būtinai grįžta apsidraskęs.

— O kas tau rūpi? — atsikirto Gintas. — Žiūrėk savo nosies!

— Gintai! — subariau. — Eikš čia! Vėl su kuo nors pešeisi? Negražu.

— Ne, tete. Mes ėmėme pilį. Marienburgą... Tu, tete, sakei, kad Vytautas ir Jogaila nepaėmė, o mes įsiveržėm.

— Tai, kas tu buvai? Jogaila? — paklausiau.

— Fui! Aš nenoriu būti Jogaila. Jasius. Jis lenkas.

— Tai kad Jogaila nebuvo lenkas, — pastebėjau.

— Tai kas. Jis buvo lenkų karalius ir gyveno Krokuvoje. Aš žinau. Jasiaus tėvas irgi iš Lenkijos, iš Gardino — sakė.

— Palauk, Gintai, nebūk toks karštas. Jasius nėra lenkas. Jo motina lietuvė ir jį leidžia į lietuvišką mokyklą. Tu jo daugiau nevadink lenku ir neerzink. O antra: kas tau sakė, kad Gardinas yra Lenkijoje?

— Aš nežinau, bet Jasiaus tėvas lenkiškai moka.

— O tu moki angliškai, ar ne? Tai tu anglas.

— Ne, aš lietuvis.

— Na, matai. O jei lietuvis, tai turi žinoti, kad seniau Gardinas priklausė Lietuvai, ten buvo Vytauto pilis. Ten jis atvykdavo medžioti. Iš Gardino vedė savo kariuomenę į Žalgirį. Juk tu tai žinai.

— Jis, tetuk, nieko nežino, — įsiterpė Gilė. — Jis greitai viską pamiršta. Mama sakė, kad Ginto negalima siųsti krautuvėn: jis vis ką nors užmiršta.

— O tu nieko neparneši!

— Parnešu! — neužsileido Gilė. — Aš parnešu, tetuk, ar ne?

— Ir tu parneši, ir Gintas, — taikiau abu. — Bet kaipgi ten buvo, Gintai, kad tu nosį nusibalnojai?

— Aš lindau pro skylę.

— Pro kokią skylę?

— Gi pro tą, kuri yra Kidziaus garaže. Mudu su Jasium buvom lauke, o jie — garaže. Aš įlindau ir suėmiau kryžiuotį... Tete, kodėl Vytautas su Jogaila nelindo į Marienburgo pilį pro skylę. Būtų paėmę.

Aš skaniai nusijuokiau:

— Kad Marienburge jokios skylės nebuvo.

— Buvo, tetuk. Turėjo būti. Aš skaičiau, kad Vytauto tėvas Kęstutis pabėgo iš Marienburgo. Kaip jis būtų pabėgęs, jei nebūtų buvę skylės.

— Vytautas buvo dar mažas, kai kryžiuočiai jo tėvą buvo pagavę ir nusivedę į nelaisvę, uždarę Marienburge. O kaip jis pabėgo, nežinome. Gal kas slapta išleido iš pilies? Buvo pas kryžiuočius ir Lietuvos draugų. Bet skylės tai nebuvo. Tvirtos pilys yra be skylių, Gintai.

— Tai aš būčiau pramušęs.

— O, tai būtų buvęs geras Vytauto karys, — pagyriau. — Bet greičiau tave būtų užmušę. Ar žinai, Gintai, kaip seniau pilis gynė?

— Ne!

— Gi apsupdavo didelė kariuomenė, šaudydavo strėlėmis ir arindavosi. Pilies vyrai iš bokštų ir visų kampų taip pat šaudyda-

vo. Jei prieš kariuomenės būdavo nedaug, tai vyrai išsiverždavo iš pilies ir puldavo priešą. Jei priešas stiprus, tai jis prieidavo prie pilies, lipdavo ant sienų kopėčiom, daužydavo sienas geležimis apkaustytais rąstais, akmenimis. Bet ir pilies gynėjai neužsileisdavo. Jie taip pat svaidydavo dideliais akmenimis, pildavo ant priešų karštą vandenį, degančią dervą... Ne taip jau lengva būdavo pilį paimti. Pilys dar būdavo ant labai stačių kalnų, prie upių, prie ežerų, kad sunkiau būtų prieiti. Ir Marienburgas buvo prie upės.

— Bet Vytautas ir Jogaila priėjo, apsupo, — nekantravo Gintas. — Kodėl jie nepaėmė?

— Matyti, pilyje buvo daug kryžiuočių. Būtų reikėję apsupus ilgai laukti, kol jie pritruks maisto. O Vytautas laukti negalėjo. Turėjo kitų reikalų. Likęs vienas Jogaila dar mažiau turėjo vilties pilį užimti. Tik judu su Jasium galėjote lengvai užimti Kidžiaus garažą...

— Mes, tetuk, tik žaidėme.

— Jie, kai žaidžia, tai vis apsidrasko, susipurvina. Aš mačiau, — skundė Gilė.

Pėdas gulėjo ant grindų. Gintas pyktelėjęs patraukė jį už uodegos. Katinas smuko į duris.

— A šik! Ko tu čia painiojies po kojom, — subarė mama, grįžusi su pirkiniais.

Gintas ir Gilė įniko versti maišelius, ar neras saldainių. Pilį ir barnį pamiršo.

LIETUVIŠKOS KALĖDOS

Marija Ramunienė

Vaizdelis 6 — 10 metų mokyklos vaikams.

VEIKĖJAI: Tėvas, Birutė, Algis, Angeliukas I, Angeliukas II, meška, voverytė, zuikis, elnias, žvirbliukas, varniukas, lapė.

(Tremtinių kambarys. Birutė ir Algis žaidžia.)

ALGIS: Do you know, Birute, what I'd like Santa Claus to bring me for Christmas? A Roy Rogers gun!

BIRUTĖ: I'd like to have a big, beautiful doll.

TĖVAS: *(Įeina ir sustoja klausydamas)* Vaikai, kiek kartų aš jums sakiau namie man kalbėti tik lietuviškai! Jus bariau, prašiau gražiuoju, ir jūs vis tarpusavy tik angliškai kalbat! Aš jau pritrūkau kantrybės. Angliškai kalbantiems lietuviukams nebus nei eglutės, nei dovanų! *(Išeina supykęs.)*

BIRUTĖ: *(Pradedą verkti.)* Tėvelis tikrai supyko... Gaila tėvelio. Jis visada toks geras... Aną kartą mamytė net verkė...

ALGIS: Bet kad aš visada užmirštu, jog aš namie su tavimi, o ne su savo draugais žaidžiu. Ir man gaila *(daro labai liūdną veidą)*. Jei mamytė nebūtų ligoninėj, mes jos labai gražiai atsiprašytume, ji tikrai mums dovanotų... gal ir eglutę turėtume. Ką mums dabar daryti?... Aš taip noriu eglutės. Visi mūsų draugai turės ir eglutę ir dovanų... *(verkia)*.

BIRUTĖ: Alguti, neverk, paprašykime savo angelų sargų, kad jie mums padėtų.

ALGIS: Pabandykime! Juk jie viską gali padaryti. Jie visada sergsti mus. Jie galėtų vietoj tėvelių mums priminti: "Kalbėk lietuviškai". Jie net ir tėvelį gali perprašyti.

BIRUTĖ: Jie ir mamytę čia pat gali padaryti sveiką, ir ji grįštų Kalėdoms namo. Tada aš žaisčiau su mažyčiu broliuku, taip, kaip su lėlyte... Bet mamytė sakė, kad angeliukai klauso tik labai, labai gerų vaikų... Alguti, būkime mes labai, labai geri ir prašykime angeliukų.

BIRUTĖ ir ALGIS: *(Atsiklaupia ir sudeda rankas.)* Gerieji mūsų angelėliai sargai, ateikite ir padėkite mums! Mes pasižadame būti labai, labai geri!

ANGELIUKAI I ir II: (*Ateina ir atsistoja prie vaikų.*)

BIRUTĖ: Angelėli, padėk man būti gerai ir gražiai kalbėti lietuviškai.

ALGIS: Man, Angelėli, padėk ir skaityti gerai. Eilėraštuką aš jau moku. (*sako "Mokinukas".*)

ANGELIUKAS I: Gerai, gerai, Alguti, aš tau padėsiu.

ALGIS: O ačiū tau, ačiū. Aš tikrai stengsiuos būti geras. O kai norėsiu Birutei ką angliškai sakyti, tu man primink, gali net įžnybti.

ANGELIUKAS II: (*Juokiasi.*) Jei tu labai norėsi, aš tau priminsiu, o žnybti tavęs man nereikės.

ALGIS: Man jau linksma. Tėvelis nebepyks, nors eglutės vis jau nebenupirks.

BIRUTĖ: Kai nueisime mamytės lankyti, aš jai pasakysiu, kad mums angelėliai padės. Ji bus labai laiminga, turėdama du gerus, gerus lietuviukus!

ANGELIUKAS I: (*Kalba Angeliukui II.*) Vargšai tremtinukai! Be tėviškėlės, be gimtosios padangės, nematė saulės maudantis Baltijos jūroje, mėnulio sidabruotų ežerų, negirdėjo paslaptinai ošiančių girių, nei lakštingalos suokiant Panery. Nei zūkio graužiant kopūstėlius, laputės uolos, baravyko. Neraškė obuolių iš tėčio sodo, nei bandos gynė rytmečiais. Tik pilka svetima padangė, triukšmingos gatvės ir namai... Vargšai ir tėvai. Kiek stipri turi būti jų meilė savai žemei, kad tą žemę, it gražią pasaką, jų vaikai mylėtų. Mylėtų tą miegančią gražuolę, kur puola svetimybų slibinai, o gina tik trapios tremtinių šeimos sienos... Bet mes surašom į savo knygas jų pastangas ir pasiryžimus, ir jie bus prijungti prie auksinės knygos "Marijos Žemė Lietuva". Gimęs mažytis Jėzulėlis taip myli vaikučius, tad siųskime žinią savo draugams į Lietuvą. (*Atsisuka į vaikus.*) Jūs gailitės tėvelių ir norite būti geri savo šalies vaikai — tad būsime draugai ir turėsime bendrą lietuvišką eglutę.

(nukelta į psl. 18)

SV. PRANCIŠKAUS PRAKARTĒLĒ

TAI ĻYVKO 1223 M. ITALI-
JOJĒ, MAŽĀMĒ GRECCIO MIES-
TELĒ. PRIĒŠ PAT KĀLĒDAS —

JEI SUTINKI, KĀLĒDAS ŠIEMET ŠĒSIME
GRECCIO. KĀRANGI NORĒČIAU, KĀD VISKAS BŪTĀ
KAIP ANUOMET BETLIEJUTĒ, PRĀŠĀU
PARUOŠKITE VISKĀ ĻYGLAI TĀIP,
KAIP TĒM BŪVO.

① SV. PRANCIŠKUS PASISĀU-
KĒ MIESTĒLIO DIEVOBĀIMIN-
GĀUSĀTĀ, VYRĀ JONĀ IR TĀIP
JĀM KĀLBĒDĒ:

③ KŪČIŲ NAKTIS VIRTO DIENA. ŽMONĒS,
MATYDAMI TOKĀ NEPAAPRĀSTĀ REGINĀ,
DŽIAUGĒSI IR GIEDOJOT SKAMBIAUSIAS GIES-
MES. AIDAI ATSIMUŠĒ ĻĀLNŲ VIRSŪNĒS
IR GAUDĒ KAIP VARPAI.

② GERASIS JONAS PARUOŠĒ VISKĀ,
TĀIP KAIP SVĒNTASIS NORĒJOT: ĒDŽIOS SU-
KALTOS, ŠIENAS PAKLOTAS, GYVULĀI
ATVESTI. GRECCIO TAPO BETLIEJUMI.

④ ŠV. PRANCIŠKUS PRA-
DĒJOT IŠKILMINGĀS ŠV. MI-
ŠĪAS. VĪSI ESANTĪEJI JUTO
JO MEILĒ NAUJAGIMIUI, BET
NĪEKĀS NESITIKĒJOT TO, KĀS
ĻYVKO —

— KĀI
SVĒNTASIS PA-
KĒLĒ BETĀUS-
MĒ JĒZULIO STA-
TULĀ, JI ĪGĀVO
GYVYBĒ: SV.
PRANCIŠKUS SA-
VO RANKOSĒ LAI-
KĒ GYVĀ KŪDI-
KĒL!

⑤ STEBŪKLO ŽĪNĀ GREITAI VISUR PĀSKŪDO. TĒN,
KUR PRIĒŠ ŠĪMTNEČĪUS STOVĒJOT PĀPRASTUTĒ PRA-
KARTĒLĒ, DĀBĀR STOVĪ PUOŠNĪ ŽĀŅNYCIĀ.

ANGELIUKAS II: Ū - Ū, Ū - Ū,

Draugai miškų,

Žalių lankų,

Ū - ū, ū - ū.

MEŠKA: (Atneša ant pečių eglutę.)

Aš eglelę

Tokią žalią

Prie Rusnelės

Nukirtau.

Per kalnelį,

Per Rusnelę

Dėl vaikelių

Ją nešiau.

(Stato vidury kambario eglutę ir sėda, ilsisi. Ateina zuikis)

ZUIKIS: Per Zapyškį,

Vilkaviškį,

Iš sodybos

Dėdės Kiškio

I šį kraštą

Keliavau.

Obuoliukų

Raudonukų

Dovanėlėm

Mokinukam

Šios mokyklos

Gabenau.

(Kabina obuolius ant eglutės. Ateina lapė su pundeliu.)

LAPĖ: Mama lapė

Geltonsnapė

Dieną kepė,

Naktį tepė

Sausainiukus

Su medum.

(Kabina sausainius ant eglutės. Ateina varniukas)

VARNIUKAS:

Krašte tamsu,

Net man baisu,

Viršūnėj ažuolo

Gyvent.

Radau gylių,

Rudų, gražių

Žaliakalny

Kaune.

Tai nuo visų

Mažų draugų,

Tėvynėj likusių

Kentėt.

(Kabina gyles. Ateina žvirbliukas)

ŽVIRBLIUKAS:

Aš žvirbliukas

Toks mažiukas

Dovanėlių

Neturiu.

Žvaigždę šviesią

Naktį vėsią

Virš Rambyno

Pagavau.

(Kabina žvaigždę ant viršūnės. Atstraksi voverytė)

VOVERYTĖ:

Voverėlės

Riešutėlius

Rinkom girioj

Prie Trakų.

Spindulėliais

Saulužėlės

Pacuksavom dėl draugų.

(Kabina riešutus. Ateina elnias.)

ELNIAS:

Aš jums nešu
Visų širdžių
Troškimo laisvės
Ženkla.

Dėl jo kova,
Kol bus laisva
Brangi tėvynė
Lietuva.

*(Kabina vėliavą, ji aukštesnė už žvaigždę. Gyvulėliai sustoja
pusračiu. Angeliukas išeina į priešakį.)*

ANGELIUKAS I:

Ačiū, mieli
Gyvulėliai,
Čia atvykę
Iš toli,

Dovanėlėm
Tėviškėlė
Lyg aplankė
Mus pati.

BIRUTĖ ir ALGIS: *(ploja rankomis ir džiaugiasi.)*

O kaip gražu,
Ir kiek draugų!

Einam ratu
Visi kartu!

*(Visi gyvulėliai ir angeliukai ir vaikai eina rateliu aplink eglutę ir
dainuoja, gaida "Vilniuj buvo žali bromai".)*

Štai Kalėdos
Kaip tėvynėj,
Eglė žalia
Giria mini.

Sausainiukai —
It močiutės,
Šienas, drobės,
Šventos kūčios.

Žvaigždė — Nemuno

Būrė mergos

Padangę,

Riešutėliais,

Tokią mylimą

Užstalėję

Ir brangią,

Vaišinos vėlės.

Gylės — gojus,

Vilniaus kalne

Ažuolynus,

Laisvės aidu

Piliakalnių,

Kyla Vytis,

Kapinynus.

Švyti veidas.

Ir dainuosim,

Ir žygiuosim,

Bočių žemę

Išvaduosim.

ANGELIUKAS II:

Mano mieli,
Dabar visi

Duokim garbę
Dievo vardui.

BIRUTĖ:

Už žemele,
Proto galią,

Širdį, sielą,
Mamą mielą.

(Sustoja ir gieda "Gul šiandieną jau ant šieno".)

SUGRĮŽO

“Namo, namo, namo...” ritmiškai kartojo jaunujų keliauninkų širdelės. Antanukas sėdėjo šalia Jonuko, rimtai kažką galvodamas.

Toli, toli apačioj matėsi mėlynos vandens platumos. Toliau dešinėj tiesėsi kurio nors lankyto krašto margas paviršius, bet iš viršaus visa atrodė nepažįstama, lyg ten niekad nebūta, nelankyta.

— Aš laikiu grįžti namo, — Antanukui tyliai į ausį sušnibždėjo Jonukas, lyg bijodamas kitų draugų pajuokos. Juk atrodė taip nevyriška galvoti apie namus, kai kelionė buvo tokia įdomi ir įvairi. Bet nevienas iš to gražaus skautukų būrelio kartais slėpė ašaras, kurios biro rašant laišką tėveliams. Dabar visų mintys, greičiau negu lėktuvas, skriejo pas laukiančius ir pasiilgusius tėvelius, sesutes ir broliukus.

— Aš irgi pasiilgau tėvelių, — Jonukui pusbalsiai pritarė Antanukas.

Iš Egipto sostinės Kairo išskridus virš Viduržemio jūros, lėktuvas juos nešė Graikijos padange, tada virš kitų Balkanų pusiasalio kraštų į Vokietiją, kur Frankfurte jie turėjo persėsti į kitą lėktuvą.

Net labiausiai išvargę sujudo, pamatę aerodrome keleivinį sprausminį lėktuvą.

— Ar juo mes skrisime? — nerimo Petrukas, kol brolis Paulius pagaliau atsakė, kad taip — juo skrisime namo.

Tiek modelių jie visi buvo matę, tiek jų patys pristatę, o dabar tikram sprausminiam lėktuve skris! Kas galėjo ti-

kėti, kad kada nors taip atsitiks? Londonas, Britų salos, o tada vanduo, vanduo, kur tik akis užmato — tamsusis, gilusis, platusis Atlantas, o už jo, grįžtančių laukia tėveliai.

Greita kelionė, bet jos galo laukiant prailgo. New Yor-ko aerodrome laukė tėveliai ir pasiilgę draugai. O kiek džiaugsmo, kiek triukšmo, kiek klausimų ir kiek daug nuo-tykių, kuriais dabar tuoj norėjosi pasidalinti!

Langus puošė besiartinančių Kalėdų papuošimai, o gatves dengė balto sniego patiesalas. Po visų kelionių, nuo-tykių, išpūdžių ir svetimų žmonių, namuose atrodė dar šil-čiau, dar jaukiau ir giedriau. Artinosi Kūčių vakaras, o jaunųjų keliauninkų širdelės su džiaugsmu ir meile plakė: “Namai, namai, namai...”

SODELYJE

El. Buračaitė

Nustebus saulutė, — vaikučiai kur dingę?
Nei džiaugsmo?... Tik balta čia, balta...
Ir krisdamas sniegas žvaigždutėmis spindi,
O mažas paukštytis taip cypsi išalkęs...

Iš kažkur atstrikęs, pilka voverytė
Lukštena kankorėžį vieną.
Vaikučiai mokykloj. O ką bedaryti?
Lai būna geručiai ir mokus per dieną.

Tik sniego sodely gilų.
Nei vasaros džiaugsmo, nei rudenio lapų,
Nei vaikučių gerų... Tik vėjas baltu drugeliu
Vis sulygina taką...

AR ŽINAI...

Iš kur atsirado gintaras?

Prieš daug tūkstančių metų, Baltijos jūros pakraščiuose ir kitose vietose yra augę tokie sakingi medžiai. Jų sakai varvėjo, krito į žemę arba į vandenį, paskui liko užkloti žemės sluoksniu ir per ilgą laiką suakmenėjo.

Prisiminkit aiškinimą, kaip yra suakmenėjęs medis ir pasidariusios anglys. Panašiai yra buvę ir su tais sakais, iš kurių pasidarė gintaras.

Kodėl anglai geri jūrininkai?

Ogi kad jiems iš visų pusių jūra. Per jūrą jie susisiečia su visu pasauliu. Taip nuo senų senovės. Dėl to ir išmoko gerai jūrininkauti. Pažiūrėkit į žemėlapi, susiraskit Angliją.

Suraskit žemėlapyje ir daugiau tautų, kurios prie jūrų papratusios. Pažiūrėkit, ar daug Lietuva turi jūros?

LINKSMIAU

Mokytojas mokė vaikus mandagumo, kad gerai elgtusi per šventes.

— Jei kas jums palinkės "linksmų švenčių" ar ko kita, reikia atsakyti: ačiū labai ir tamstai to paties linkiu.

— O dabar, — tęsė toliau mokytojas, — sudiev, linksmų švenčių, ir tikiuos, kad po švenčių sugrįšite protingesni.

— Ačiū, — atsakė vaikai, — ir tamstai linkim to paties!

— Praeitą mėnesį tu buvai priešpaskutinis mokinyš klasėje, o dabar jau paskutinis, — bara tėvas sūnų.

— Bet, tėveli, ar aš kaltas, kad paskutinį mokinį jau išvarė iš mokyklos?

Vieną rytą Aldutė atėjo verkdamas pas mamą:

"Kaip aš galiu užsisiegti suknele, kada sagai yra užpakalyje, o aš priekyje?"

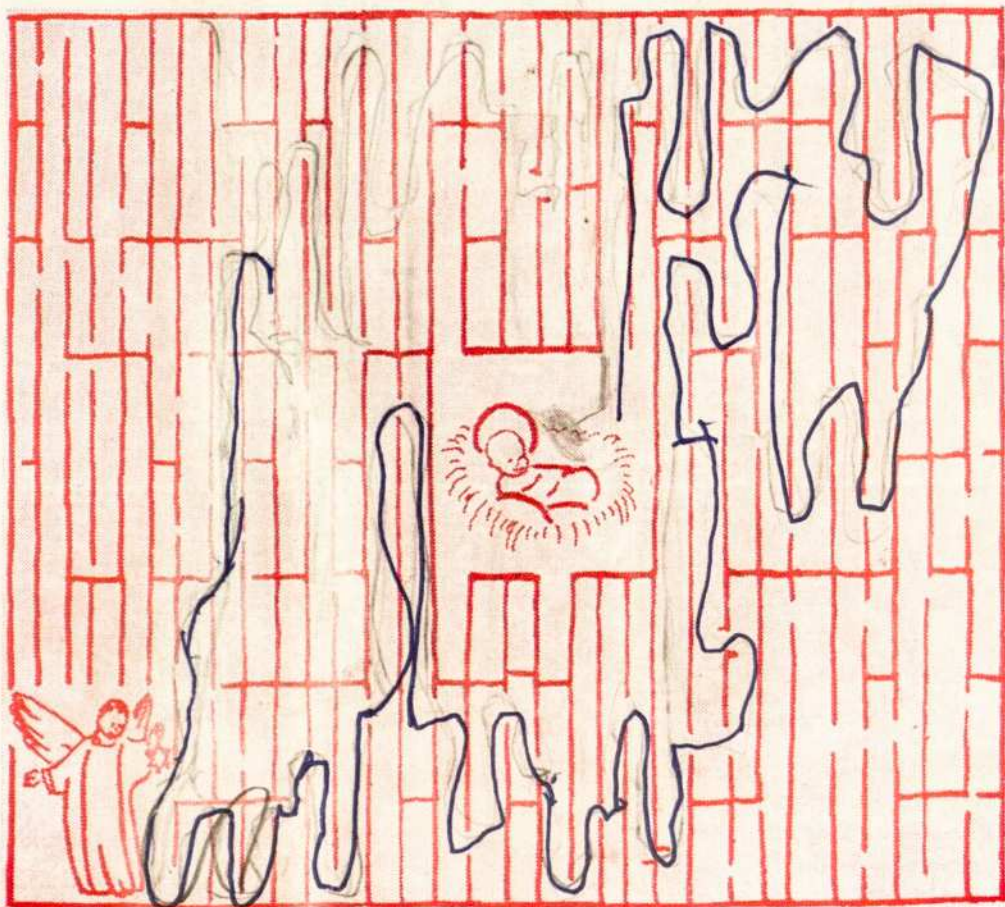
TRUPUTĮ PAGALVOK

Suraskite žodžius, kurie atitiktų savo reikšmę ir kurių galūnė būtų -ys.

1. Įrankis sienai ir kt. grėbti.	ys.
2. Lentomis klotas asla.	ys.
3. Duobė.	ys.
4. Lenktu galu kuolelis kam užkabinti.	ys.
5. Atskiras mostas.	ys.
6. Karo žmogus.	ys.
7. Pintinė arba maišiukas.	ys.
8. Didvyris, herojus.	ys.

Padėkite angeliukui nunešti žvaigždę pas Kūdikėlį Jėzų

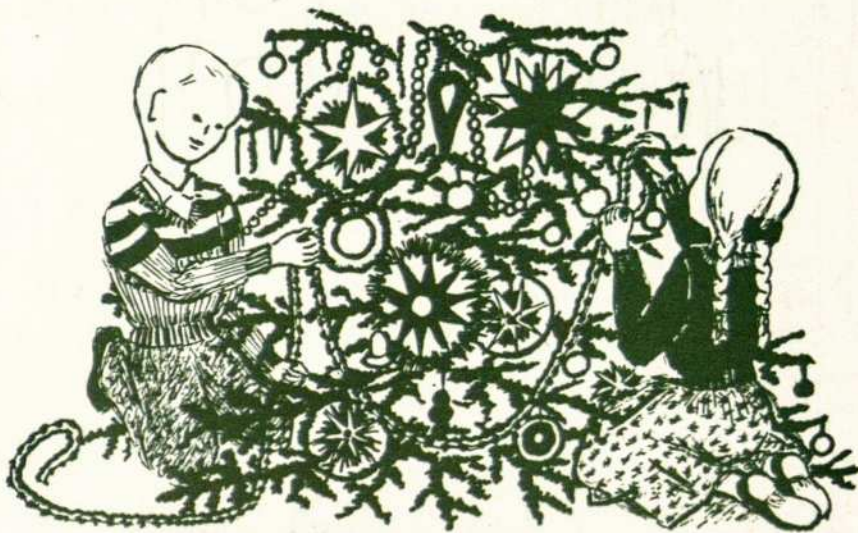

ALGIS IR ALYTĖ

Daug vaikučių mažutėlių
Lauks nekantriai dovanėlių...
Kas Kalėdų tam seneliui
Pas visus parodys kelią?

Ruošia Algis dovanėlę,
Duos Alytė savo lėlę,
Dirba, pluša, jie netingi,
Kad kiti tik būt laimingi.

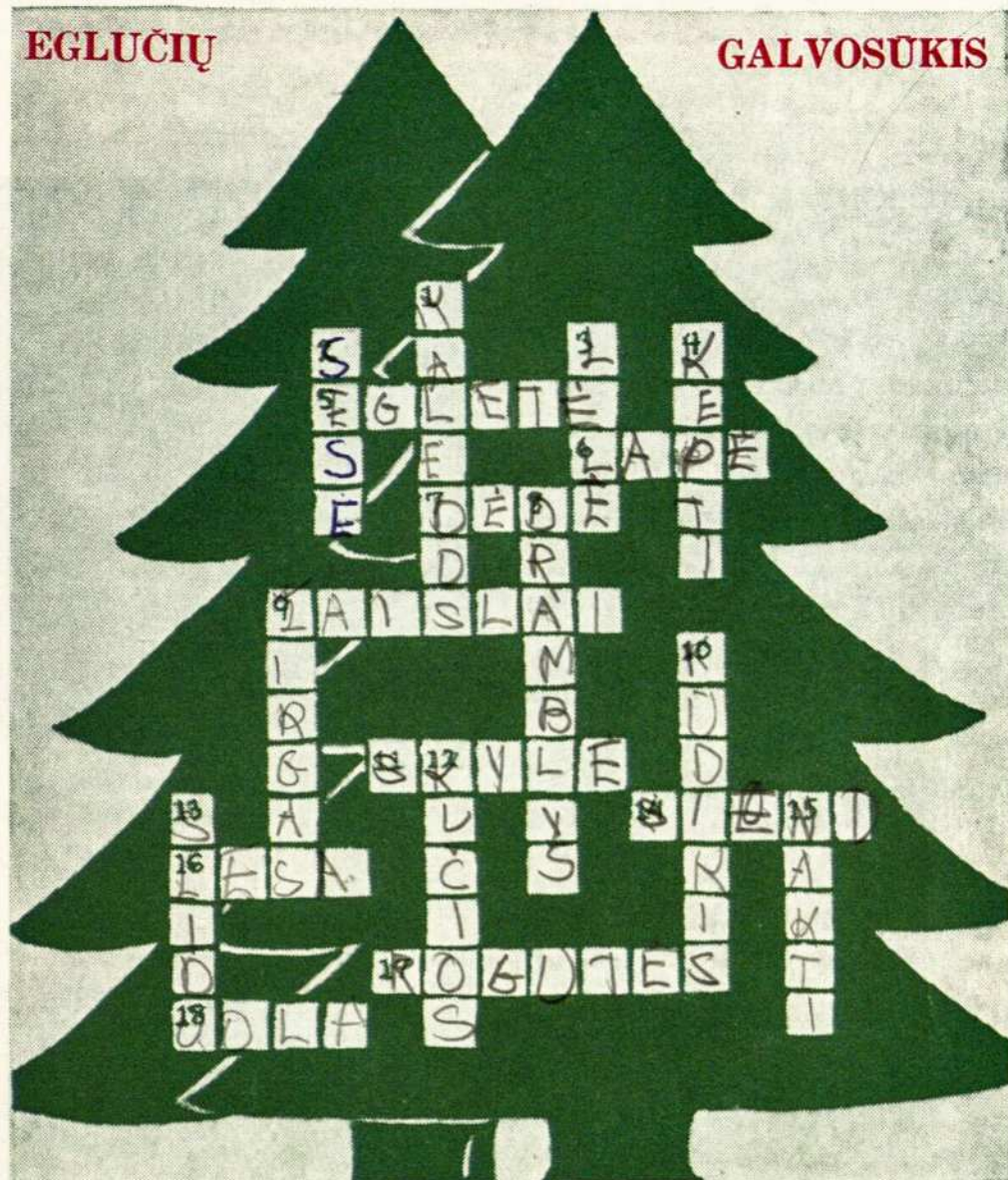

Vien žaisliukas prie žaisliuko,
Bus graži, graži eglutė.
Džiaugias Algis ir Alytė,
Jų veideliai linksmi švyti.

O užbaigę, atsisėdę,
Palinkės "Linksmų Kalėdų!"
Kiekvienam kartu iš Jūsų
Visados linksmučiais būti.

EGLUČIŲ

GALVOSUKIS

Skersai:

5. Vaikų laikraštėlis.
6. Gudrus šunų šeimos laukinis gyvulus.
7. Mamos ar tėčio brolis.
9. Kas vaikams dovanojama per Kalėdas?
11. Kiaura vieta.
14. Jėzulis gimė ant
16. Arklys ėda, o paukštis
17. Kas naudojama žiemą nuo kalno nušliaužti?
18. Akmens kalnas.

Žemyn:

1. Kristaus gimimo šventė.
2. Mamos ar tėčio sesuo.
3. Mergytės žaislas.
4. Sriubą reikia virti, o pyragą reikia
8. Didelis gyvulys su ilga, ilga nosim.
9. Gražus, puikus arklys.
10. Mažas vaikutis.
12. Kalėdų išvakarės.
13. Ant ledo vaikščioti yra
15. Kuriuo metu gimė Jėzulis?

PAS SKAITYTOJUS

TORONTAS, KANADA

Džiaugiasi visi Toronto lietuviai, o ypač vaikai, nes lapkr. 27 d. Kardinolas McGuigan pašventino naujus Toronto Vaikų Namus. Tenai vaikų darželis, kurį lanko 40-50 vaikų, beveik visi lietuviai. Čia jie saugiai praleidžia dieną seselių globoje — žaidžia, valgo, ilsisi, kada tėveliai užimti darbe. Čia jie išmoksta geriau lietuviškai kalbėti, lietuviškai melstis, giedoti ir dainuoti, klausosi lietu-

Mažoji Silvutė žaidžia su smėliu darželyje

Darželio vaikučiai darbo metu. Kiti vaikučiai stebi paukščiukus

viškų pasakų, susipažįsta su savo tėvų kraštu ir jų širdelėse įsikuria tėvynės meilės ugnelė.

Mokyklinio amžiaus mergaitės Seselės ruošia "sekmadienio popietes". Čia mergaitės išmoksta lietuviškų dainelių, žaidimų, suruošia įvairius scenos pasirodymus.

Toronte N. Pr. Marijos Seserys taip pat globoja jaunesniąsias ateitininkes, dėsto katekizmą abiejose lietuvių parapijose ir dirba Maironio šeštadieninėj mokykloj, kuri gausiai lankoma Toronto lietuvių vaikų.

ĮDOMUS PASIKALBĖJIMAS

Bal. Brazdžionis

— Tėveli, ar Lietuvoj irgi taip daug sniego prisninga kaip čia Chicagoje — klausia Kazytė vieną vėlų vakarą.

— Taip, ten sniego irgi daug, bet kai jis ledu pavirsta, tai vaikučiai šliaužinėja su slidėmis ir rogutėmis, bures įsitaisë.

— O kaip įdomu būtų Lietuvoj, ten žaidžiančius vaikus matyti. Kodėl, tėveli, mes negalim nuvažiuoti?

— Negalim, nes dabar Lietuva grobuonių valdoma. Vaikai ten negali laisvai žaisti, kalbėti poterėlius, mokintis tikybos, o mokyklose nei žodžio apie Dievulį. Ten baisu, žmogus pavirtęs lyg vilku, nori išnaikinti visa, kas mums miela ir gražu!

— O ar ten "Eglutė" pasiekia, juk ji tokia graži, išpuošta visokiais paveiksliukais ir visokių pasakų prirašyta?

Mergaičių popietė Toronto Vaiku Namuose

— Ne. “Eglutė” negali Lietuvoj mokyklą lankančius vaikus lankyti, nes ten vaikai yra verčiami skaityti, kokias ten išleidžia. “Eglutė” pasiekia Vakarų Vokietijoje neturte gyvenančius lietuviukus, — išdėsto tėvelis, įvairių klausimų užimtas.

— Oo, Tėveli, aš turiu vieną kitą dolerį savo kiaulytėje susitaupus, išimk ir siųsk “Eglutei” vargšams vaikeliams — pasiūlė Kazytė.

— Ar tau jų negaila? — klausia tėvelis.

— O, ne, ne, aš mamytei padėsiu indelius išplauti ir vėl ji man duos, o kai Jūs, Tėveli, nupirksit mano dantelį, juk jų dar daug iškris, tada vėl turėsiu... — septintus metus bepradedanti Kazytė atsako.

Praėjus keliom savaitėm, Kazytė gauna padėkos laišką. Žinot, kaip ji džiaugėsi. Kas tik prie jos atėjo, tam parodė laišką su didžiausiu nuoširdumu. Nuėjo į mokyklą, tuoj draugų užklausė:

— Ar Jūs “Eglutę” skaitot? — Aš gavau iš jos laišką.

— Ne, Tėvelis sako neturi pinigų jos pasikviesti. — Atsako Simas.

— Tai tu sutaupyk! Jai nedaug reikia, tik 4 dolerių per metus ir jinais pas tave atvyks. Iš jos ir eilėraščių gražių galim išmokti. Ar girdėjai per radio kai aš deklamavau “Kalėdų Kūdikėli” eiles?

Kazytė ėmėsi platintojos amato. Taip ir kiti vaikučiai gali “Eglutei” padėti žaliuoti.

1960 metų "Eglutės" turinys

Eilėraščiai	Nr.	Psl.	Pasakos ir pasakojimai	nr.	psl.
Audronė, O. B. — Jūreivis	3	9	Alšėnas, Pr. — Širšės	6	9
B., Z. — Dvi kojytės	9	15	Bangelė, N. — Žvakutė	10	4
Bajoraitė, Alė — Pavasaris	5	15	Butkienė, N. — Elenutės šventė	4	8
Pavasaris svetur	4	11	Eivienė, Aleksandra — Sėklelės		
Baronas, Aloyzas — Gera dukrelė	3	14	iš Lietuvos	5	22
Buračaitė, El. — Ar ne?	7	4	Frankienė, Vanda — Saulė motulė	7	5
Sodelyje	10	21	(tęsinys)	8	4
Vaikučiams	6	13	G-ė, El. — Asiliukai	8	20
Yla, Stasys — Tautos globėjui	3	4	Erelis — miškų karalius	6	20
Vėlinių malda	9	7	Mano mažieji draugai	5	32
Velykaičiai	4	5-7	Varlytė — rupužiukė	7	21
Jakštas, Stasys — Sviedinėlis	5	20	Vieniša žąsytė	9	21
Trys	8	12	Giedrius, A. — Pelė ir pelytė	5	17
Žiema sode	2	12	Senelė ir Onytė	9	12
Jonikas, V. — Jaunoji šeimininkė	8	15	Girdauskas, Zigmas — Pirmas		
Mūsų dienos	7	3	nepasisekimas	8	13
Juknevičienė, Elena — Debesėliai	9	8	Yla, Stasys — Apie saulę ir mėnulį	1	14
Šaltis	2	9	Muržiaus vestuvės	2	13
Jūraitė, Lina — Rudeninė malda	8	3	Inga Linvydas — Ar pilyje buvo		
Kašiubienė, Albina — Pažvelgus	5	27	skylė?	10	11
Vasario 16-ji	2	3	Dainavos kunigaikštis		
Liaugaudaitė, Vyda — Spalis	8	12	Varnius	2	6
Minelga, Jonas — Bažnytėlė	6	3	Gilė joja arkliuku	6	5
Daržovių vestuvės	8	16-17	Gilės mozūras	7	11
Gimė Kristus	10	3	Ginčas dėl teisybės	9	9
Mamytė mano	5	11	Gintas stato pilaite	3	6
Naujųjų metų linkėjimai	1	3	Kur dingo Nedingė	5	18
Riešutukai	7	9	Namukas po ledu	1	6
Sniego seniui	3	12-13	Pirmoji diena mokykloje	8	9
Tėvelių kraštas	3	15	Prie Glėbo ežero	4	8
Vasaros rytą	6	8	Jakštas, Stasys — Kregždutės		
Voras ir musė	9	5	mirtis	3	10
Narūnė, Janina — Eglutei	5	8	Jankus, Jurgis — Senas katinas	1	10
Nemunėlis, Vytė — Davė Dievas			(tęsinys)	2	10
man mamytę	5	9	(tęsinys)	4	12
Kaip vadinasi Linas	3	14	Kalnytė, Laimutė — Velykų		
Kalėdos	10	10	legenda	4	3
Katino puota	6	4	Kašiubienė, Albina — Iš namų...	2	4
Tėvynės pasaka	1	13	Klevienė, Ina — Ačiū Tau,		
Toli už jūrių marių	2	5	Dievuli!	9	3
Ramunė — Pasakyk	7	9	Liaudies pasaka — Nuotyčiai		
Ramunė, Onė — Ant ledo	1	9	kvailių bejieskant	5	34
Slavinskienė, Stasė — Nemuno			Lipčiūtė, Danutė — Katinas		
krantais	5	25	pasakoja	9	6
Smaižienė, V. — Kiškeliui	2	12	(tęsinys)	10	8
Saulytė ir gaidys	5	21	Neužmirštuolė	7	14

	nr.	psl.
<i>Narūnė, J. — Kai baltos alyvos žydi</i>	5	10
<i>Rūta, Alė — Gyvi, gyvi</i>	5	12
(tėsinys)	6	11
<i>Stasaitė, Ingrida — Vagišius</i>	1	4

Straipsniai ir straipsneliai

Ar norėtum keliauti į mėnulį,		
Č. Masaitis	1	18
Gerį darbą ir nelaukti turtai	7	10
Griūvėsių paslaptis	5	36
Idomus pasikalbėjimas,		
B. Brazdžionis	10	27
Kaip veikia žmogaus širdis	5	45
Kankinio jubilėjus	3	5
Kodėl valtis ir laivus daro smailius	8	22
Lakštingalų tėvynė	4	22
Miestas iš pasakų šalies	1	20
Negyvoji jūra	6	18
Nuotykis siauroje miesto gatvėje	3	18
Palaidotas miestas	9	18
Piramidės	7	18
Sugrįžo	10	20
Šimtmečių sargas	8	18
Šv. Kazimieras, Laimutė Kelnytė	3	3
Taj Mahal	2	18
Turtuolis- elgėjas vietoj	3	26

Pasakojimai piešiniuose

Algis ir Alytė — 1—22; 2—20; 3—20;
4—24; 5—40; 6—22; 7—23;
8—23; 9—23; 10—24.

Daržovių vestuvės (žr. eil. Minelga)		
Geležinis Vilkas	2	16-17
Iros dovana	1	16-17
Kur aš gimstu (Eglutė pasakoja)	5	28-31
Paslaptingasis Vadovas	3	16-17
Plaukė žąsėlė	5	39
Šv. Pranciškaus prakartėlė	10	16-17
Šv. Domininkas Savio	7	16-17
Velykaičiai (žr. eil. Yla)		
Velykų dovanėlė	4	16-17
Verdainės užburtas akmuo	9	16-17
Žalgirio mūšis	6	16-17

Dainos su gaidom

<i>Gaubas, J. — Dainininkai</i>	9	20
<i>Kerbelis, V. — Į giružę</i>	8	8

Pasakėčios

Rožė ir molis	5	46
Varna ir povai	5	46

Vaidinimai

<i>Ramunienė, M. — Liet. Kalėdos</i>	10	14
--------------------------------------	----	----

Žaidimai

Atminti	1	23
Atspėk vardą	7	24
Dažai pardavinėti	2	21
Karveliai ir vanagas	1	23
Kas aš esu	3	21
Kas daugiau sugalvos	6	23
Kas ilgiau ištesės	7	24
Katė ir pelė	2	21
Katinas ir pelės	6	23
Kiškių gaudymas	3	21
Laivų skandinimas	4	25
Lenktynės ratu	6	23
Lenktynės su sviediniu	5	41
Lobio jėškojimas	7	24
Pamėgink atsistoti	6	23
Patikrinkime atmintį	5	41
Porinis žaidimas	1	23
Traukinių lenktynės	3	21
Užbaik žodį	4	25
Viliotojas	9	24
Vilkas rave	9	24

Mūsų kūryba

<i>Bradūnaitė, Elena — Gyvasis žaislas (eil.)</i>	8	29
Išgelbėtoja	2	29
<i>Bradūnas, Jurgis — Gatvė, kurioje gyvenu</i>	8	29
<i>Degutis, Laimutis — Pasakėlė (eil.)</i>	4	29
<i>Juozapavičiūtė, Gabija — Žvaigždė ir jos dagiliukas</i>	2	28
<i>Mažeikaitė, Rasa — Mano lėlė (eil.)</i>	9	30
<i>Narutis, Vytautas — Motinos diena</i>	6	30
<i>Pauliukonytė, Eglutė — Lietuva (eil.)</i>	5	48
Malda į šv. Kazimierą (eil.)	3	27
Marijai	5	48
<i>Razutytė, Danguolė — Gatvė, kurioje gyvenu</i>	9	29
Sužeistas paukštėlis	3	28

	nr.	psl.	
<i>Rygelytė, Elena</i> — Mano močiutės istorija	4	29	Pasidarykime patys 1—24; 2—23; 3—25; 7—22; 9—28.
<i>Šilėnaitė, Rasa</i> — Mano lėlytė (eil.)	9	30	Ar žinai... 2—22; 7—20; 9—27; 10—22.
Linksmiau			
1—21; 2—25; 3—23; 5—47; 6—29; 7—30; 8—27; 9—27; 10—22.			Galvosūkiai 1—26; 2—27; 3—24; 4—27; 5—43; 6—25; 7—27; 8—25; 9—26; 10—25.
Smulkioji tautosaka			
Ištark greitai 8 21			Truputį pagalvok 1—25; 2—24; 3—24; 4—26; 5—42; 6—24; 7—25; 8—24; 9—25; 10—23.
Minklės 8 27			
Mislės — 1—27; 2—15; 4—15; 5—45; 6—28; 7—29; 8—26; 9—22.			
Patarlės — 5—45; 6—28; 7—29.			
Priežodžiai — 2—15; 5—45; 6—28; 7—29; 8—30.			Pamastyk 1—19; 2—29; 5—49.

LAPKRIČIO NUMERIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

Mislės: psl. 22. — liežuvis; akys; motina, duktė ir anūkė; nosis; lėktuvas.
Truputį pagalvok: psl. 25. — Tik pastutinė (15-tą) dieną, kai parsinešė 16, 384-tą riešutą, stuobryje jai liko pusė, nes viso buvo 32,767. Keturioliktą dieną voverė buvo parsinešusi tik iš 383, t. y. mažiau, kaip pusę.
Brūkšnelių vietoj įrašyti žodžius: psl. 25. — 1. Liepa, 2. Indė, 3. Eglė, 4. Trumpas, 5. Ugnis, 6. Vanduo, 7. Aitana.
Kalakuto galvosūkis: psl. 26. — Skersai: 1. Padekos, 2. šėlis, 3. spinta, 4. keturi, 5. žalčiū, 6. taškas. Žemyn: 1. burtas, 2. kalakutas, 3. burtas, 4. burtas, 5. burtas, 6. burtas, 7. smala, 8. Nemunas, 9. tuščia, 10. ežys.

ŠIO NUMERIO GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

Truputį pagalvok: psl. 27. — 1. grėblys, 2. grindys, 3. griovys, 4. kablys, 5. judesys, 6. karys, 7. krepšys, 8. karžygys.
Eglučių galvosūkis: psl. 28. — Skersai: 5. Eglutė, 6. lapė, 7. dėdė, 9. žaislai, 11. skylė, 14. šieno, 16. lesa, 17. rogūtės, 18. uola. Žemyn: 1. Kalėdos, 2. teta, 3. lėlė, 4. kepti, 8. dramblys, 9. žirgas, 10. kūdikis, 12. Kūčios, 13. slidų, 15. naktį.

ATSIUSTA PAMINĖTI:

ALGIS TRAKYS IR TAKSIUKAS ŠLEIVYS, Algirdo Gustaičio ir Vytauto Stasiūnaičio paruošta knygelė vaikams. Vaizduoja dviejų nenuoramų nuotykius Lietuvos kaime. Jie kovoja su gaidžiu, kam šis žiems neduoda miegoti. Knygos mintis paimta iš pirmojo lietuviško spalvuoto kartūno filmo, kurį paruošė dail. Stasiūnaitis, o muziką sukūrė A. Nakas. Atspausdino ir išleido "Lietuvių Dienų" redakcija, Hollywoode.

MAŽI ŽINGSNIAI, Prano Naujokačio pasakojimai jaunimui. Išleido Lietuvių Bendruomenės New Yorko Apygarda, platinama per L. B. apylinkes.

ATEITININKŲ VADOVAS, parengė Stasys Yla. Išleido At-kų Federacija. Prel. K. Vasio lešomis.

ALP 1785
LKA

Gruodžio ŠVENTĖS

ir VARDINĖS

1. Eligijus, Natalija / Butigeidas, Giedrūnė
2. Adrija, Nonas / Svirgaila, Skirmantė
3. Pranciškus Ksaveras, Atalija / Aumantas, Vingra
4. Petras Chrizologas, Barbora / Vainotas, Liugaila
5. Sabas, Krispina / Vintilas, Alanta
6. Mikalojus, Dionizija / Biliminas, Vėtra
7. Ambrozijus, Anianas / Daugardas, Tautė
8. **MARIJOS NEKALTAS PRASIDĖJIMAS**
Guntilda, Eukaras / Vaidginas, Dova
9. Valerija, Leokadija / Vakaris, Gedenė
10. Miltijadas, Hildemaras / Eidmintas, Ilma
11. Damazas, Dovydas / Tautvaldas, Dirvonė
12. Vicelinas, Abra / Gilmintas, Vainė
13. Liucija, Orestas / Kastautas, Darba
14. Viatoras, Venancijus / Treniota, Kintvilė
15. Urbitas, Nina / Kovotas, Vingilė
16. Euzebas, Adas, Albina / Vygaudas, Audronė
17. Eigilas, Vivina / Mantigaila, Drovydė
18. Gacijonas, Vunibaldas / Girdvilas, Eivilė
19. Ribertas, Fausta / Gediminas, Rimantė
20. Eugenijus, Ptolomiejus / Daugardas, Grožvilė
21. Tomas, Honoratas / Norgaudas, Girenė
22. Flavijonas, Pranciška Cabrini / Gedvydas, Dobilė
23. Migdonas, Viktorija / Vilbutas, Veliuona
24. **KŪCIOS**
Adomas ir Jieva, Irmina / Girstautas, Minvydė
25. **KALĖDOS**
Anastazija, Eugenija / Saugutis, Grožvydas
26. Steponas, Marinas / Perbandas, Dovilė
27. Jonas Evangelistas, Fabiolė / Dautaras, Gedvinė
28. **NEKALTIEJI BERNELIAI**
Teolilė, Cezaris / Kantvilas, Vyga
29. Tomas, Dovydas, Egvinas / Survilas, Gaja
30. Anizas, Aniza / Augas, Audrilė
31. Silvestras, Melanija / Gedgantas, Naudė

**EGLUTĖ SVEIKINA VISUS,
KURIE ŠVENČIA VARDINES!**